

RĀMĀYAᅆA DESTANI

III. Kitap: Araᅆya-kāᅆa (Orman Hayatı)

Sürgüne gidenler ormanda yaşamaya başladıklarında, orada yaşayan çileciler, kendilerini Rākshasalardan koruması için Rāma'ya yalvarırlar. Rāma da onlara söz verir. Bu andan itibaren korkunç canavarlara karşı amansız mücadeleler verilir. Öldürülenlerin ilki Viradha adındaki insan yiyen devdir. Sürgün ekibinin Rāvaᅆa'nın kızkardeşi Şūrpanakhā ile karşılaşması ise yaşamsal önem taşıyan bir andır. Bu diři dev Rāma'ya aşık olur ve ona evlenme teklif eder. Rāma ise, ona, henüz evlenmemiş olan kardeşi Lakshmaᅆa'yı önerir. Lakshmaᅆa onu küçümseyerek reddeder. Öfkeye kapılan diři dev tam Sātā'yı yutmak üzereyken, Lakshmaᅆa onun kulaklarını ve burnunu keser. Şūrpanakhā inleyerek oradan kaçar ve kardeşi Khara'ya gider. Khara önce 14, sonra ise 14.000 Rākshasa ile saldırır. Fakat Rāma hepsini öldürür. Son olarak Khara'nın da ölmesinden sonra Şūrpanakhā, okyanusun ötesindeki efsanevi Lanka adasına kaçar. Öteki kardeşi on başlı dev Rāvaᅆa bu adanın kralıdır. Onu Rāma'ya karşi kışkırtır ve öcünü almasını ister. Aynı zamanda ona Sītā'nın olağanüstü güzelliğinden söz ederek, onu kaçırmak suretiyle karısı yapabileceğini de söyler. Bunun üzerine Rāvaᅆa kalkar; altından yapılmış arabasına biner; havadan okyanusu geçerek karşi tarafta bir çileci gibi yaşamakta olan dostu iblis Mārīça ile buluşur. Mārīça'nın yardımıyla Sītā'yı koruyucularından ayırmayı ve sonra da alıp

kaçırmayı başarır. Onu arabasına koyar ve havadan uçarak kaçıtır. Sītā yüksek sesle yardım ister. Daşaratha'nın eski bir dostu olan akbaba Catayus, havadan uçarak gelir ve Rāvaᅇa'nın arabasına çarpar, fakat Rāvaᅇa'yı engelleyemez. On başlı şeytan, Sītā'ya tırnaklarıyla yapışarak, yoluna devam eder. Havada sürüklendiği için, Sītā'nın saçlarındaki çiçekler ve bacaklarındaki halhallar yerlere düşer. Rüzgâr tarafından dalları hışırdatılan ağaçlar ona "korkma" der gibidir. Nilüfer çiçekleri sevgili dostları için yas tutarcasına boyunlarını bükmüşlerdir. Aslanlar, kaplanlar ve diğer vahşî hayvanlar Sītā'nın gölgesi ardından adeta öfkeyle koşarlar. Ağlar gibi akan şelaleler ve ellerini yukarı açmış yalvaran dağ tepeleri Sītā için inlemektedirler. Işınları kararmış ve bedeni solmuş olan yüce güneş bile Sātā'nın kaçırılmasına ağlamakta ve "eğer Rāvaᅇa Rāma'nın karısı Sītā'yı kaçıracaksa, artık bu dünyada adalete, gerçeğe, doğruluğa ve saflığa daha fazla yer verilmesin" demektedir (III, 52: 34-39). Rāvaᅇa hiçbir şeye aldırış etmeden okyanusu geçerek Lanka'ya varır ve Sītā'yı haremine yerleştirir. Onu sarayında gezdirir ve sahip olduğu bütün görkemli mal varlığını ve ölçülmez zenginliğini göstererek, övünür. Tatlı sözlerle onu kandırmaya çalışır ve karısı olmasını ister. Ancak Sītā onu öfkeyle reddeder ve Rāma'ya olan bağlılığını asla kaybetmeyeceğini, kendisinin kılına dahi dokunmayacağını söyler. Bunun üzerine Rāvaᅇa onu korkutma yolunu dener ve eğer kendisini on iki ay içinde teslim etmez ise, onu parçalara ayıracağını ve kahvaltı

olarak yiyeceğini söyler. Bu konuşmalardan sonra Sītā, yeraltındaki bir odaya konarak, dişi Rākshasalardan oluşan gardiyanların eline teslim edilir.

Bu sırada Rāma ve Lakshmaṇa geri dönmüş ve kulübeyi boş görünce büyük bir korkuya kapılmışlardır. Boş yere ormanda Sītā'yı ararlar. Rāma ağlayarak ağaçlara, nehirlere, dağlara ve hayvanlara eşinin nerede olduğunu sorar; fakat hiçbir yanıt alamaz. Sonunda Sītā'nın saçlarından düşen çiçekleri ve vücudundan düşen mücevherleri bulurlar. Daha sonra Rāvaṇa'nın arabasından düşen parçaları; etrafa dağılmış silahları ve bir dövüş olduğunu gösteren izleri bulurlar. Rāma, Sītā'nın Rākshasalar tarafından öldürüldüğünü düşünerek, çılgına döner ve bütün dünyayı yok edeceğini söyler. Göğü oklarıyla dolduracak, rüzgârın esişini durduracak, güneşin ışınlarını yok edecek ve dünyayı karanlığa boğacaktır. Dağların tepelerini savurarak, gölgeleri kurutacak, okyanusları yok edecek, ağaçları kökünden sökecek hatta ve hatta, şayet Sītā'yı geri vermezlerse, tanrıları bile yok edecektir. Çok üzülmüş olmasına rağmen Lakshmaṇa, Rāma'yı yatıştırmayı başarır ve yeniden araştırmaya devam ederler. Sonunda, kanlar içinde, yerde kıvranan akbaba Catayus'u bulurlar. Ölmek üzere olan kuş, onlara olup biteni anlatmaya çalışır; fakat sözlerini bitiremeden ölür. Güneye doğru yolculuklarına devam eden iki kardeş, müthiş bir lanetin etkisinden kurtulan, Kabandha adındaki başsız canavara rastlarlar. Kabandha, lanetten kurtuluşunun minnettarlığı içinde Rāma'ya, maymun kral Sugrīva ile dostluk kurmasını tavsiye eder.

(Görsel Malzemeler)